

community

The New Apostolic Church around the world

04/2019/LT



2019-ųjų Sekminės

Leidyklos skiltis:
visomis jėgomis

Pamaldos:
kaip veikia Šventoji Dvasia

Mokymas:
Kristaus sugrįžimas

New Apostolic Church
International



Visomis jėgomis

Mieli broliai ir seserys,

Šventoji Dvasia veikia galingai – taip buvo anuomet, taip yra šiandien ir taip bus rytoj. Šventoji Dvasia perspėja, stiprina, guodžia ir įkvepia. Ji yra nuolatinė palydovė visose gyvenimo situacijose.

Mes atpažįstame Šventąją Dvasią jos veikime:

Kristaus bažnyčioje ji visais laikais stiprina tikėjimą Jėzumi-
net ir persekiojimuose, bėdose ar kančiose. Anuomet ir
šiandien ji ragina skleisti Evangeliją su užtikrintumu: Jėzus
Kristus yra Dievo Sūnus.

Apaštalų tarnystėje Šventoji Dvasia ruošia tikinčiuosius
Jėzaus sugrįžimui. Per apaštalus tikintieji priima Šventosios
Dvasios dovaną ir bendrystėje švenčia Šventąją Vakarienę.

Šventoji Dvasia veikia bendruomenėse – mažose ir didelėse
bendruomenėse, nepriklausomai nuo gyvenimo sąlygų ar
kultūrų; ji yra visur.

Tikinčiajam Šventoji Dvasia suteikia jėgų, išlikti ištikimu
Jėzui Kristui, tikėti juo ir pasitikėti. Šventoji Dvasia
dovanoja jėgų, nešti našlą ir bendruomenėje tarnauti
artimajam.



Nuotrauka: tarpautinė NAB

Niekas negali sulaikyti Šventosios Dvasios. Niekas
nesulaikys Dievo karalystės vystymosi. Šventoji Dvasia
veikia visomis jėgomis. Visomis jėgomis trokštame
atskleisti šią galią bendruomenėse ir mumyse.

Dėkokime Dievui, Šventajai Dvasiai, už jos veikimą
Kristaus bažnyčioje, apaštalų tarnystėje, bendruomenėse ir
kiekviename tikinčiajame.

Nuoširdūs linkėjimai,



Jūsų Jean-Luc Schneider

Šventosios Dvasios veikimas



Nuotrauka: Oliver Rütten

1. Korintiečiams 12,13

Mes visi buvome pakrikštyti vienoje Dvasioje, kad sudarytume vieną kūną, visi – žydai ir graikai, vergai ir laisvieji; ir visi buvome pagirdyti viena Dvasia.

Taip, mielos seserys, mieli broliai, per Sekmines mes prisimename Šventosios Dvasios išliejimą, Kristaus bažnyčios įsteigimą, ir žinoma tai yra priežastis švęsti. Mums tai yra graži galimybė, šlovinti ir garbinti Dievą, Šventąją Dvasią. Žinau, tai kartais atrodo truputį abstraktu. Apie Dievą, Tėvą, turime gana paprastą įsivaizdavimą. Kūrėją galima gerai įsivaizduoti. Juk matome jo kūrinį. Su Dievu, Tėvu, siejamas rūpestingo tėvo paveikslas. Girdint apie Dievo Sūnų iškart galvojame apie Jėzų Kristų. Visa tai galima lengvai įsivaizduoti. Tačiau Šventoji Dvasia, Dievo galia, yra abstraktesnė sąvoka. Šventąją Dvasią sunku įsivaizduoti, Šventąją Dvasią galima tik patirti ir atpažinti per tai, kaip ji veikia žmogų ar veikia per žmogų. Šventąją Dvasią atpažįstame per jos poveikį. Ir tada iškart pasidaro aišku.

Nuo Kristaus bažnyčios įsteigimo Šventoji Dvasia galingai veikia joje. Ji niekad nenustojė veikti Kristaus bažnyčioje. Nuo to laiko, kai žemėje pradėjo veikti Šventoji Dvasia, ji nesuskaičiuojamai daugybei žmonių suteikė pažinimą, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus. Paulius sako, kad be Dvasios poveikio žmogus negali atpažinti, jog Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus. Kai kažkoks žmogus atpažįsta, jog Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus, tai ir yra Šventosios Dvasios poveikis. Per visą šitą laiką Šventoji Dvasia pasirūpino, kad tikintys žmonės, kurie įtikėjo Jėzų Kristų, per krikštą taptų Kristaus bažnyčios nariais.

Šventoji Dvasia pasirūpino, kad Evangelijos žinia būtų skleidžiama iki tolimiausių pasaulio kampelių. Ji pasirūpino, kad būtų stiprinamas tikinčiųjų tikėjimas dėka Evangelijos pamokslo. Kai pagalvojame, ką krikščionys turėjo išgyventi per šimtmečius: kai kurie buvo persekiojami, kiti patyrė kančias ir vargus, bet Šventoji Dvasia visada rūpinosi, stiprino juos, kad jie galėtų likti tvirti tikėjime į Jėzų Kristų. Per visą krikščionybės istoriją buvo daug krikščionių, kurie patyrė labai blogus dalykus. Visi sakė: na, kur dabar yra jūsų Dievas? Ir, sustiprinti Evangelijos pamokslo, jie buvo tvirti tikėjime: ne, aš vis tiek tikiu Jėzumi Kristumi, aš seksiu paskui jį. Čia galima atpažinti

galingą Šventosios Dvasios poveikį. Šventoji Dvasia veikė Kristaus bažnyčioje. Žinoma, regimoje Kristaus bažnyčioje vyko ir tai, kas buvo nelabai gražu, kadangi žmonės visada yra ir lieka tik žmonės. Kartais būdavo piktnaudžiaujama Jėzaus Kristaus vardu ir pasinaudojant jo vardu buvo kariaujama. Krikščionys persekiojo nekrikščionis ir juos žudė. Krikščionys ir tarp savęs kovojo bei žudė vieni kitus. Daug kitų dalykų ir baisių klaidų pridaryta. Paprasčiausiai dėl to, kad žmonės yra tik žmonės. Tačiau Šventoji Dvasia pasirūpino, kad nepaisant visų žmogaus netobulumų,

Evangelija būtų skelbiama ir kad žmonės toliau tikėtų į Jėzų Kristų, bei liktų jam ištikimi. Jei apie tai galvojame, pastebime, kaip galingai, kaip stipriai veikia Šventoji Dvasia,

kad nepaisant visų bėdų, pagundų ir klaidų, kurios buvo padarytos, krikščioniškas tikėjimas nemirė. Yra daug krikščionių, kurie tiki ir seka Jėzumi Kristumi. Dėkojame Šventajai Dvasiai, kad ji taip galingai veikė per šimtmečius ir vis dar veikia.

Dėkojame Šventajai Dvasiai, kad ji veikia per apaštalų tarnystę. Nuo to laiko, kai buvo atnaujinta apaštalų tarnystė, Šventoji Dvasia galingai veikia per apaštalus. Per

Bendruomenėse dega Šventosios Dvasios ugnis

Dešinėje: po Biblijos žodžio perskaitymo sekė Biblijos skaitinys iš apaštalų darbų 2,36–43

Apačioje: nuoširdus pasisveikinimas prie bažnyčios Goslare (Vokietija)





juos žmonės gali priimti Šventosios Dvasios dovaną ir tapti nauja būtybe Jėzuje Kristuje. Šventosios Dvasios poveikis suteikia galimybę švęsti Šventąją Vakarienę ir priimti Jėzaus kūną bei kraują. Per apaštalus Dvasia veikia galingai ir sako: Viešpats netrukus sugrįš! Tačiau nuo to laiko, kai buvo atnaujinta apaštalų tarnystė, reikėjo įveikti daug pagundų, pasipriešinimų. Čia ir ten buvo persekiojami apaštalai ir jų pasekėjai. Tačiau Šventoji Dvasia veikė toliau. Niekas negalėjo jos sulaukyti. Net ir apaštalai yra tik netobuli žmonės. Ir net ten, kur veikia apaštalai, yra klaidų. Ir ten kartais atsitinka taip, kad žmogiškas požiūris ar kultūriniai suvokimai įsimaišo į pamokslą ir pamokslaujami dalykai, galima sakyti, neturintys nieko bendra su Evangelija. Net ir apaštalai yra žmonės, visiškai netobuli. Tačiau šie žmogiški neatitikimai neužkirto kelio Šventajai Dvasiai. Ji galingai veikia per apaštalus. Ir Šventosios Dvasios dovana yra

*Dėkojame Šventajai Dvasiai,
kad ji taip galingai veikė visais
šimtmečiais.*

aukojama, Šventoji Vakarienė švenčiama ir nuotaka ruošiamą. Esame dėkingi Šventajai Dvasiai, kad ji vis dar galingai veikia per apaštalus ir netobulus žmogus gali būti ruošiamas kaip Kristaus nuotaka.

Šventoji Dvasia galingai veikia Kristaus bažnyčioje. Ji galingai veikia per apaštalų tarnystę. Ji galingai veikia bendruomenėse ir Dievo vaikuose. Šiuo metu visame pasaulyje turime apie 60.000 bendruomenių. Šiose bendruomenėse dega Šventosios Dvasios ugnis. Pirmiausia galvoju apie jaunimą. Jūs suprasite, jei aš dar kartą sugrįšiu prie praeito savaitgalio. Visi, kurie patyrė didįjį susitikimą su jaunimu Diuseldorfe, gali paliudyti, kad ten degė Šventosios Dvasios ugnis! Šis jaunimas yra sužavėtas Jėzumi Kristumi, seka paskui jį ir tarnauja jam. Tai patyriau ne tik Diuseldorfe, tai patyriau kiekvieną kartą, kai bet kur



pasaulyje susitinku su jaunimu. Už tai tikrai verta dėkoti, kad Dievas mums suteikė tiek daug jaunimo, kurie dega Jėzumi Kristumi, leidžiasi mokomi ir vedami Šventosios Dvasios. Tačiau taip yra ne tik su jaunimu. Galiu teigti, kad taip yra visose 60.000 bendruomenių pasaulyje. Net ir labai mažose bendruomenėse, kur susirenka tik saujelė, Šventoji Dvasia veikia pagal savo įgaliojimą. Nėra taip, kad sakoma: ach, mes esame tik trise, tik penkiese – Šventosios

Dvasios ugnis tik rusena. Net ir tokiose visai mažose bendruomenėse Šventoji Dvasia pilnai išskleidžia savo jėgą ir tikintieji gali patirti Dievo buvimą! Jie gali pilnai priimti išganymą. Šventoji Dvasia nėra prisirišusi prie tam tikro skaičiaus. Ji gali veikti visai mažoje bendruomenėje su pilna jėga ir net neįmanomose situacijose. Galvoju apie daug bendruomenių, kur broliai ir seserys susirenka pabėgėlių stovyklose. Dar kiti turi slėptis ir renkasi miške. Jie nieko



Šventąją Vakarienę už mirusiuosius priima krašto apaštalas Peter Schulte (Ramiojo vandenyno vakarų regionas) ir apaštalas Helge Mutschler (Šiaurės ir rytų Vokietija)

neturi, bet gauna išganymo pilnatvę iš Šventosios Dvasios. Šalyse, kur turime daug narių, bendruomenės yra net kalėjimuose. Ten yra nuteisti Naujosios apaštalų bažnyčios krikščionys ir jie atlieka bausmę. Ten laikomos pamaldos. Visuomenė jiems pasakė: mes jūsų nenorime, jus reikia pašalinti iš kelio. Tačiau ten, kur laikomos pamaldos, Šventoji Dvasia gali veikti pagal savo įgaliojimą. Ir šie broliai bei seserys, šie tikintieji, patiria Dievo buvimą net ir tokioje ypatingoje erdvėje, patiria Dievo meilę ir gauna viską, ko reikia jų išganymui. Tai keletas labai konkrečių pavyzdžių. Dėkojame Šventajai Dvasiai, kad ji taip galingai veikia per netobulus žmones kiekvienoje bendruomenėje.

Šventoji Dvasia veikia galingai ir dirba galingai mūsų broliuose ir seseryse. Turime tiek daug brolių ir seserų, kurie yra mums pavyzdys. Jie neša sunkią naštą daugybę metų. Jie patiria baisius sunkumus, kančias. Kartais klausiamo savęs: kaip jie tai iškenčia? Kaip jie su tuo susitvarko? Šie broliai ir seserys turi didelį pasitikėjimą Dievu, nepajudinamą tikėjimą. Jie toliau myli Jėzų Kristų, seka juo ir išlieka ištikimi. Galime tik stebėtis ir žavėtis jais. Galvoju

Krašto apaštalas Rüdiger Krause (Šiaurės ir rytų Vokietija) atidengia taures Šventosios Vakarienės šventimui



apie daug brolių ir seserų, kurie nepailstamai tarnauja Viešpačiui, nesvarbu, ar tarnystėje, ar be tarnystės. Jie turėtų 250 priežasčių pasakyti, kad daugiau nebetarnausiu. Jie paprasčiausiai tarnauja toliau, nes jie leidžiasi vedami Šventosios Dvasios. Dėkojame Dievui, Šventajai Dvasiai, kad ji nuolat stiprina šiuos brolius ir seseris, juos guodžia ir atitiesia. Norėčiau per šias Sekmines pasakyti ypatingą žinią ir būti viso pasaulio apaštalų kalbančia burna, mieli broliai ir seserys visame pasaulyje, mes, kaip Jėzaus Kristaus apaštalai, išsireikšime kaip Paulius: dėkojame Dievui už džiaugsmą, kurį patiriame jūsų dėka! Jūs esate mūsų džiaugsmas! Šią padėką noriu išreikšti visų apaštalų vardu. Dar kartą, pasakysime kaip Paulius: dėkojame Dievui už džiaugsmą, kurį patiriame jūsų dėka! Jūs esate mūsų džiaugsmas! Nenorėjau praleisti progos tai pasakyti.

Šis galingas Šventosios Dvasios veikimas Kristaus bažnyčioje per apaštalų tarnystę, bendruomenėse, broliuose ir seseryse, yra mums paguodos ir džiaugsmo



Krašto apaštalo padėjėjas David Devaraj (Indija)



Krašto apaštalas Kububa Soko (Zambija, Malavis, Zimbabvė)



Krašto apaštalo padėjėjas John W. Fendt (JAV)

šaltinis. Šiuo pagrindu paremta mūsų viltis. Šventoji Dvasia veiks galingai iki pabaigos. Viešpats Jėzus kartą kalbėjo apie Dievo karalystę ir palygino ją su sėkla, kurią žmogus pasėja į žemę. Jis sakė, kad nepaisant to, ar žmogus budės, ar miegos, dirbs arba ne: sėkla augs, skleisis jam nežinant kaip. Jėzus norėjo tuo pasakyti, kad Dievo karalystės vystymosi žmonės negali sulaukyti, ji paslaptingu būdu vystysis iki užbaigimo. Šventoji Dvasia ir toliau galingai veiks mus. Jei mes leisimės jos vedami, ji užbaigs mumyse naują būtybę ir mes netobuli žmonės galėsime tapti Jėzaus Kristaus atvaizdu. Šventoji Dvasia ir toliau galingai veiks per apaštalų tarnystę ir palaikys apaštalus, kad jie galėtų vykdyti savo užduotį iki pabaigos. Viešpaties nuotaka bus paruošta, kai Viešpats sugrįš. Šventoji Dvasia ir toliau galingai veiks Kristaus bažnyčioje, net ir po Jėzaus Kristaus sugrįžimo. Ji pasirūpins, kad tikintys krikščionys būtų pamaitinti per Šventąją Dvasią. Net ir antikrikščioniškose kančiose, didžiojo suspaudimo kančiose. Net jei Jėzaus Kristaus priešas sutelks visas jėgas, negalės sustabdyti Šventosios Dvasios poveikio. Šventoji Dvasia pasirūpins, kad krikščionys toliau būtų maitinami ir išliktų ištikimi Jėzui Kristui. Šventoji Dvasia užbaigs savo kūrinių. Ji užbaigs Kristaus bažnyčią ir atves ją į naują kūrinių, kur ji bus amžinoje bendrystėje su Dievu. Jei turime tokią požiūrį, mieli broliai ir seserys, tai turime daug priežasčių dėkoti Dievui,

Šventajai Dvasiai, dėkoti, ją šlovinti ir garbinti. Turime labai daug priežasčių dėkoti, kad ji padarė mus turtingais Jėzuje Kristuje. Mes, apaštalai, turime tiek daug priežasčių dėkoti, kad ji padarė mus turtingais Jėzuje Kristuje. Iš tiesų, garbė Dievui ir Šventajai Dvasiai. Ji užbaigs savo kūrinių. Amen.

ESMINĖS MINTYS

Mes atpažįstame Dievo jėgą, Šventąją Dvasią, bažnyčios istorijoje, apaštalų tarnystėje ir tikinčiųjų tarnavime.

Mes trokštame gyventi iš Šventosios Dvasios! Tada toji Šventoji Dvasia mus pažadins, kai Kristus sugrįš.



Vaikų pamaldų dalyvių bendra nuotrauka
Prie altoriaus patarnauja diakonas Paulius
Vaišės vaikučiams



Pamaldose vaikai skaičiavo

Ūkanotą ir lietingą rugsėjo 29 d. į pamaldas sekmadieninių mokyklėlių vaikams ir jų mokytojoms Klaipėdos bažnyčioje suvažiavo mūsų mažieji iš Palangos, Kretingos, Pakruojo raj. ir Klaipėdos NAB bendruomenių. Pamaldas laikė krašto vyresnysis, prie altoriaus patarnavo diakonas Paulius Marozas.

„Tuomet priėjo Petras ir paklausė: „Viešpatie, kiek kartų turiu atleisti savo broliui, kai jis man nusikalsta? Ar iki septynių kartų?“ Jėzus jam atsakė: „Aš nesakau tau – iki septynių, bet iki septyniasdešimt septynių kartų“ (Mt 18, 21-22) – gerai visiems žinomomis eilutėmis iš Evangelijos pagal Matą krašto vyresnysis pradėjo pamaldas vaikams. Pamoksle jis kalbėjo ne tik apie atleidimą, bet ir apie Biblijos skaičius.



Jis sakė, kad „prie skaičiaus vienas galvojame apie Dievą, nes yra tik vienas Dievas... Penki – penkios išmintingos ir penkios paikos mergelės... Septyni – turi ypatingą reikšmę: septintoji savaitės diena turi būti skirta Viešpačiui, ją reikia švęsti... Turime dešimt pirštų, tai „pirmoji žmonių skaičiuoklė“, yra dešimt Dievo Įsakymų. Prisiminkime dešimtinę, kuri aukojama Dievui.“ Krašto vyresnysis patarė vaikams visada atidžiai klausytis Biblijos žodžių ir pastebėti daugiau skaičių, kurie yra minimi Šventajame Rašte.

Po pamaldų vaikai pasivaišino ir išvažiavo pasivaikščioti po zoologijos sodą netoli Klaipėdos.

I Senas pažįstamas – naujasis mūsų apaštalas

Nuotrauka: Lietuvos NAB



Šventinė bendruomenė



Tarnybos broliai

Apaštalas F.-W. Otten laikė pamaldas mirusiesiems liepos 7 d. Klaipėdos NAB bendruomenėje. Apaštalą lydėjo vyskupas, krašto vyresnysis, krašto evangelistas D. Ezerskis ir kunigai.

Pamaldoms skirtas žodis iš Evangelijos pagal Morkų: „Išlipęs į krantą, Jėzus pamatė didžiulę minią, ir jam pagailo žmonių, nes jie buvo tarsi avys be piemens. Ir jis pradėjo juos mokyti daugelio dalykų“ (Mk 6, 34).

Pradėdamas pamaldas apaštalas F.-W. Otten perdavė visiems linkėjimus nuo krašto apaštalo ir pasakė, kad apaštalui Walter Schorr išėjus į poilsį, dabar jis gavo

vyriausiojo apaštalo pavedimą, kuruoti NAB veiklą Lietuvoje ir tikisi tolesnio sėkmingo bendradarbiavimo, tikinčiųjų pagalbos ir maldų.

Prie altoriaus patarnavo vyskupas ir krašto vyresnysis.

Apaštalas F.-W. Otten suteikė Šventąjį Paženklimą penkioms sieloms iš Rokiškio, Panevėžio, Radviliškio, Klaipėdos bendruomenių ir ordinavo du diakonus Klaipėdos bendruomenei: Vytautą Kikilį ir Paulių Morozą. Pamaldose dalyvavo Šilutės, Kauno, Kretingos-Palangos, Marijampolės bendruomenių tikintieji. Giedojo jungtinis choras, akomponavo S. Ezerskienė.

Šventojo Paženklavimo metu

Ordinuojami du diakonai Klaipėdos bendruomenei



Garbingų jubiliejų derlius Klaipėdos bendruomenėje



Tikėjimo sesutės Juzės 110-asis jubiliejus

Tikėjimo brolio Antano 85-asis jubiliejus



Tarnybos brolio poilsyje Mykolo Einars 80-asis jubiliejus

Mūsų ištikimoji tikėjimo sesutė Juzė Mauricienė birželio 16 dieną atšventė 110-ąjį gimtadienį. Ją namuose aplankė, pasveikino ir palinkėjo sveikatos bei Dievo palaimos bendruomenės vadovas ganytojas poilsyje Bronius Jomantas ir tikėjimo sesutės.

Rugsėjo 15 d. pasibaigus pamaldoms bendruomenė ir gausi šeima sveikino Kretingos – Palangos bendruomenės vadovą poilsyje Mykolą Einars su 80-mečiu. Šiuo metu jubilias yra Klaipėdos bendruomenės narys ir aktyviai gieda bažnyčios chore.

Po derliaus padėkos pamaldų tikėjimo broliai ir sesutės sveikino aktyvųjį, visur spėjantį choristą senjorą Antaną Viskontą 85-mečio proga.

Sveikiname mūsų garbinguosius jubiliasus ir linkime sveikatos bei palaimingų ilgų metų!

SEKMINIŲ STEBUKLAS

PAGAL APAŠTALŲ DARBŲ KNYGĄ 2,1–47

Penkiasdešimt dienų po Velykų, per Sekmines, apaštalai su moterimis ir vyrais, kurie sekė Jėzumi, susirenka į vieną namą Jeruzalėje. Jie laukia Šventosios Dvasios galios apsireiškimo, kaip jiems sakė Jėzus.

Staiga iš dangaus pasigirsta ūžesys, tarsi pūstų smarkus vėjas ir pripildo visą namą. Jiems pasirodo tarsi ugnies liežuviai, kurie pasidaliję nusileidžia ant kiekvieno iš jų ir jie pasidaro pilni Šventosios Dvasios. Jie pradeda kalbėti kitomis kalbomis, kaip Dvasia jiems davė prabilti, apie didžius Dievo darbus.

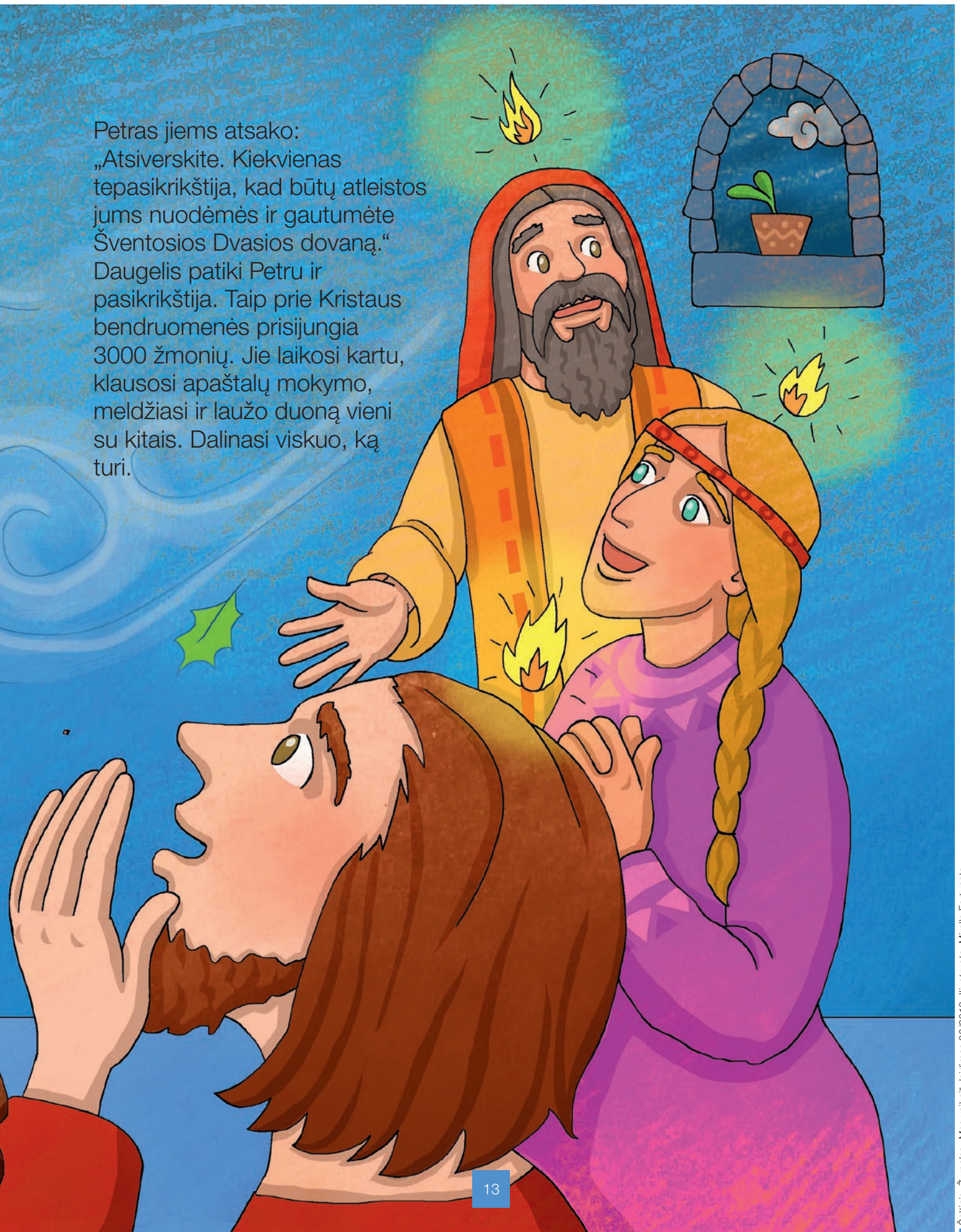
Tuo pat metu pilgrimai iš Mesopotamijos, Azijos, Egipto, Libijos ir Romos lankosi mieste. Jie atkeliavo aukoti Jeruzalės šventykloje.

Daug piligrimų ateina į namą, kur Šventosios Dvasios pripildyti mokiniai jiems kalbėjo. Jie didžiai nustemba: kiekvienas

girdi žinią savo kalba. Klausytojai klausia: „Argi va šitie kalbantys nėra galilėjiečiai? Tai kaipgi mes kiekvienas juos girdime savo krašto kalba?“ Kai kurie mano, jog mokiniai prisigėrę. Tada prabyla Petras. Jis sako: „Šie vyrai nėra, kaip jūs manote, prisigėrę. Šiandien įvyko didis stebuklas. Dievas išliejo savo Šventąją Dvasią, taip, kaip žadėjo per pranašą.“ Tada jis papasakoja apie Jėzų, kaip jis buvo nukryžiuotas ir prisikėlė iš mirusiųjų. Petro pamokslas paliečia žmonių širdis. Jie klausia apaštalo: „Ką mums daryti?“



Petras jiems atsako:
 „Atsiverskite. Kiekvienas
 tepasikrikštija, kad būtų atleistos
 jums nuodėmės ir gautumėte
 Šventosios Dvasios dovaną.“
 Daugelis patiki Petru ir
 pasikrikštija. Taip prie Kristaus
 bendruomenės prisijungia
 3000 žmonių. Jie laikosi kartu,
 klausosi apaštaly mokymo,
 meldžiasi ir laužo duoną vieni
 su kitais. Dalinasi viskuo, ką
 turi.



SVEČIUOSE PAS RUBENĄ MARANGUAPĖS MIESTE (BRAZILIJOJE)

Labas, aš esu Rubenas – sveiki atvykę į mano gimtinę Braziliją!

Brazilija yra didžiausia šalis Pietų Amerikoje ir penktoji pagal dydį šalis pasaulyje. Aš gyvenu netoli Fortaleza, Searos valstijos sostinės, Brazilijos šiaurėje. Čia ištisus metus karšta.

Mūsų paplūdimiai yra nuostabiai gražūs. Daug turistų atvyksta į Fortaleza pasimėgauti jūra ir paplūdimiais.

Paplūdimyje ir jūroje yra daug plaustų. Tai yra medžio plaustai, ant kurių išplaukia žvejai ir gaudo dideles žuvis.

Miestas, kuriame gyvenu, vadinasi Maranguapė. Jis apsuptas kalnų ir ežerų; apylinkės yra labai žalios ir gražios. Aš mėgstu kartu su tėčiu ir seserimis keliauti gamtoje. Prieš du mėnesius man suėjo šešeri. Kai būsiu vyresnis, noriu apeiti visus pėsčiųjų takus ir pamatyti gyvūnus, kurie čia gyvena.

Aš turiu dvi seses, Rutę ir Rakele, jos yra dvynės. Myliu jas ir jos myli mane. Čia matote mus priešais mūsų bažnyčią Maranguapėje. Jos abi gieda krašto chore. Vėliau ir aš norėsiu giedoti ten. Giesmės, kurias ten gieda, man labai patinka. Nors pamokslas man ne visada suprantamas, tiksliai žinau, kad kiekvienos pamaldos yra kažkas ypatingo. Tėtis man sako, kad kiekvienose pamaldose susitinkame su mūsų dangiškuoju Tėvu.



O taip atrodo mūsų bažnyčios viduje. Mano tėtis yra krašto evangelistas. Savaitės bėgyje jis dažnai paima mane iš mokyklos ir vežasi kartu į kitas bendruomenes. Labiausiai man patinka Mucunijos bendruomenėje. Ten yra gražus sodas, kurį puoselėja bendruomenės tikėjimo seserys.

Taip atrodė mūsų šeima, kai aš gimiau. Kai man buvo ketveri, mano mama susirgo ir iškeliavo į amžinybę. Aš jos labai ilgiuosi. Mano tėtis visuomet sako, kad ji mane labai mylėjo. Mano mama po dviejų dukterų labai troško sūnaus ir tada gimiau aš. Mielas Dievas išpildė jos troškimą.



Dienomis aš būnu mokykloje. Rytais ten atlieku namų darbus, kuriuos paskyrė praeitą dieną. Mano draugų vardai yra Heitoras, Vinicias, Emanuela ir Sofija. Ar žinote, kad pas mus pažymiai yra nuo 0 iki 10? 10 yra geriausias pažymys. Mokslo metai prasideda vasarį ir baigiasi gruodžio pradžioje. Liepos mėnesį turime dvi savaites atostogų.

Tada turiu laiko žaisti su žaislinėmis figūrėlėmis. Čia laikau savo mėgstamiausią figūrėlę: Max Steel.

Ant motociklo atrodau beveik kaip vienas iš herojų, ar ne taip?





Nuotrauka: © iCreations.de - stock.adobe.com

I Kristaus sugrįžimas

Ruošti krikščionis Jėzaus sugrįžimui ir juos išmokyti prisitaikyti prie XXI amžiaus iššūkių – yra apaštalu tarnystės užduotis, kaip aiškina vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider savo laiškuose bendruomenėms.

Krikščionys tiki, kad Šventoji Dvasia yra ir veikia bažnyčioje (Naujosios apaštalų bažnyčios katekizmas klausimuose ir atsakymuose (KNAB-KA) 712). Mes atpažįstame Šventosios Dvasios poveikį bažnyčioje per tai, kad

- Kristaus sugrįžimo pažadas vis dar gyvas (KNAB-KA 203).
- apaštalai, pripildyti Šventosios Dvasios, ruošia tikinčiuosius Jėzaus Kristaus sugrįžimui (KNAB-KA 433).
- Dvasios įkvėptas pamokslas turi tikslą, orientuoti bendruomenę Jėzaus Kristaus sugrįžimui (KNAB-KA 626).

Katekizmas išreiškia, „kad apaštalų tarnystės esmė glūdi Kristaus sugrįžimo skelbime ir bendruomenės ruošime“ (KNAB-KA 442). Manau deramas klausimas šioje vietoje būtų, koks yra geriausias būdas skelbti Viešpaties sugrįžimą ir išlaikyti šį pažadą gyvą šiais laikais.

Viešpaties sugrįžimo skelbimo kliūtys

Pirmieji krikščionys buvo įsitikinę, jog Kristus netrukus sugrįš. Tačiau dėl pažado neišsipildymo bei apaštalų veikimo nutrūkimo krikščioniams teko nukelti Viešpaties sugrįžimą į vis tolimesnę ir tolimesnę ateitį.

Apie artimu laiku įvyksiantį Viešpaties sugrįžimą buvo autoritetingai skelbiama vėl atnaujinus apaštalų tarnystę. Tačiau mes matome, kad Jėzaus sugrįžimo pažadas nekelia tokio entuziazmo, kokio yra vertas. To priežastys yra labai įvairialypės. Kelios iš jų yra žemiau išvardintos:

- Apaštalai skelbia netrukus įvyksiantį Viešpaties sugrįžimą nuo trisdešimtųjų XIX amžiaus metų ir jis vis dar neįvykęs. Laukiant pabaigos laiko ženklų atsiranda erdvės įvairiems aiškinimams, kurie dažnai pasirodo klaidingi arba neteisingi.
- Dėl fakto, jog gyvenimo sąlygos daugelyje vietovių pagerėjo, tikintieji ten nebejaucia poreikio „pabėgti“ nuo šio žemiško gyvenimo ar „būti išgelbėti“ nuo šio pasaulio. Daugelis žmonių, netgi nuskriaustieji, deda viltis labiau į ekonominę ir socialinę pažangą, nei į Dievą, kad pagerintų savo egzistenciją.
- Įvykių, kuriuos mes skelbiame (Kristaus sugrįžimas, mirusiųjų prisikėlimas, gyvųjų paėmimas, tūkstantmetė taikos karalystė), antgamtinis pobūdis daro mūsų pamokslus sunkiai suprantamus daliai žmonių. Net mūsų rate kai kurie mokytojai pataria šios temos neaptarinėti su vaikais, kad jų netraumuotų.
- Kai kurie netoleruoja minties, kad sugrįžęs Jėzus surengs teismą. Perspektyva, būti teisiamiems Dievo, jiems kelia baimę ir neatitinka jų įsivaizduojamo Jėzaus paveikslą. Pagalvokime ir apie tai, kad daugelis tikinčiųjų gyvena

šeimose, kurios sudarytos iš Naujosios apaštalų bažnyčios tikinčiųjų ir ne Naujosios apaštalų bažnyčios narių, arba iš praktikuojančių ir nepraktikuojančių bažnyčios narių. Perspektyva Kristaus sugrįžimo diena būti atskirtiems vieniems nuo kitų gali sukelti tokiems broliams ir seserims diskomfortą bei kančią.

- Mūsų mokymas apie ateities dalykus kai kuriais požiūriais nesutampa su kitų konfesijų mokymais. Kai kalbame apie Viešpaties sugrįžimą, mums priekaištaujama, kad pabrėžiame labiau skirtumus nei bendrumus su kitais krikščioniais. Ir kai mokome, kad reikia būti paženkliniems gyvo apaštalo, norint priklausyti Kristaus nuotakai, kaltina mus išskirtinumu arba sektantiškumu.

Kaip mes kalbame apie Viešpaties sugrįžimą?

Tokia aplinka neturėtų mūsų atgrasyti nuo Viešpaties sugrįžimo skelbimo. Bet kad mus suprastų, turime elgtis kaip apaštalas Paulius, prisitaikdami prie klausytojo (1. Korintiečiams 9,20–23). Šiandieninis pamokslas apie Viešpaties sugrįžimą turi apimti tokius aspektus:

Kaip Jėzaus Kristaus prisikėlimas ar žengimas dangun, taip ir jo sugrįžimas suvokiamas tik tikėjimu. Viešpats aiškina, kad neįmanoma nustatyti jo sugrįžimo akimirkos (Mato 24,44; Luko 17,20). Jis savo apaštalams aiškiai pasakė: „Ne jūsų reikalas žinoti laiką ir metą, kuriuos Tėvas nustatė savo galia“ (Apaštalų darbų 1,7). Morkaus 13 randame Jėzaus nuorodą į įvykius, kurie vyks prieš jo sugrįžimą. Bus karai, žemės drebėjimai, badas, persekiojimai, taip pat netikri pranašai, kurie rodys ženklus ar stebuklus. Visi šie dalykai vyko per praėjusius šimtmečius. Faktas, jog ir šiandien šie dalykai vyksta, negali būti interpretuojamas kaip netrukus įvyksiančio Kristaus sugrįžimo įrodymas. Geriausi atveju galime daryti išvadą, kad visi šie įvykiai jokiū būdu negali nuslopinti išganymo plano. Taigi, venkime kalbėti apie „laiko ženklus“, norėdami įtikinti tikinčiuosius apie netrukus įvyksiantį Jėzaus sugrįžimą. Mes tikime Viešpaties sugrįžimu, nes Jėzus tai pažadėjo ir Šventoji Dvasia mums tai skelbia. Mes tikime, kad Jėzus neilgai trukus sugrįš, nes apaštalų tarnystė vėl veikia žemėje, kad paruoštų jo sugrįžimui.

Išganymas, kurį Dievas mums siūlo, yra daugiau nei mūsų materialios egzistencijos pagerinimas. Jis trokšta atvesti mus į savo karalystę, kur piktasis ir visos jo apsiareiškimo formos (kančia, neteisybė, melas, veidmainystė, neapykanta ir mirtis) bus eliminuotos. Dievas nori suteikti mums amžinąjį gyvenimą, tai reiškia, amžinąją bendrystę su juo. Dangiškojoje tėvynėje (Žydams 11,14–16) žmonės gyvens harmonijoje su Dievu ir tarpusavyje. Jie sudarys

bendrustę asmenų, kurie yra skirtingi, bet tuo pačiu yra vienystėje – Dieviškosios Trejybės atspindys. Mūsų motyvacija nėra pabėgimas nuo šio pasaulio arba vengimas artėjančios katastrofos. Mums įėjimas į Dievo karalystę nėra pabėgimas, tai yra užbaigimas. Tikimės tapti tokiais, kokius Dievas mus ir sukūrė.

Mes nesiginčijame, kad žmonės, kurie yra geros valios ir suvienija savo pastangas, tam tikram laikui ir tam tikrai žmonijos daliai gali įtakoti taiką, teisingumą ir gerovę. Tačiau esame įsitikinę, kad jie negali to sukurti visai žmonijai ir visam laikui. Tik visagalis Dievas gali visiems žmonėms visais laikais ateiti į pagalbą, pats įsikišdamas į istoriją. Dievo Sūnaus tapsmas žmogumi ir buvo toks tiesioginis Dievo įsikišimas į žmonijos istoriją. Kitas toks tiesioginis įsikišimas bus Jėzaus Kristaus sugrįžimo dieną, jo atėjimas galioje ir šlovėje su pirmagimiais, ir dar vėliau paskutiniajame teisme. Visi šie dieviški įsikišimai galiausiai nepaklūsta žmogiškajam protui ir yra suvokiami tik tikėjimu. Mes matome juos ne kaip baimę keliančius grąsinimus, o kaip Dievo meilės žmogui išraišką.

Viešpaties nematomo sugrįžimo metu jis pasiims su savimi tik išrinktuosius, kurie pasiekė reikiamą brandą. Teismo vaizdinys priveda mus prie suvokimo, kad yra būtina tam rimtai ruoštis. Tačiau netgi tai neturi mūsų gąsdinti. Visas savo viltis sudedame į malonę, kurią Viešpats suteiks tikintiesiems, įkvėptiems troškimo, būti bendrustėje su juo (1. Petro 1,13).

Jėzus sugrįš, kad pasiimtų savo nuotaką bendruomenei ir kad su ja galėtų švęsti vestuves danguje. Nuotakos vaizdinys nurodo į meilės bendrustę, o vestuvių vaizdinys – į džiaugsmo ir dalinimosi mintį. Tačiau nuotakos paėmimas nėra pabaiga. Jis turi būti traktuojamas kaip tam tikra išganymo plano atkarpa. Tie, kurie priklauso nuotakai bendruomenei, yra pakviesti ypatingai užduočiai: būtent skelbti Evangeliją visų laikų visiems žmonėms tūkstantmetėje taikos karalystėje. Dievo veikimas galiausiai yra nukreiptas į tai, kad sudarytų galimybę žmonėms, pasiekti amžinąjį gyvenimą ir tobulą bendrustę su Dievu bei vienas su kitu.

Kaip išlaikyti Kristaus sugrįžimo pažadą gyvą?

Apaštalai gavo pavedimą, suteikti Šventąjį Paženklimą, kurio dėka tikintysis tampa Dievo paveldėtoju, ir ruošti tikintįjį Kristaus sugrįžimui. Šis ruošimas reikalauja ir tikinčiojo aktyvaus bendradarbiavimo: kiekvienas turi „darbuotis“ dėl savo išganymo (Filipiečiams 2,12). Todėl mums taip svarbu motyvuoti tikintiuosius, kad jie būtų budrūs dėl Viešpaties sugrįžimo pažado.

Kad juos paskatintume aktyviai ruoštis Viešpaties sugrįžimui, galime pasitelkti dvi galimybes:

- didinti jų meilę
- formuoti bažnyčią pagal būsimąją karalystę.

Didinti tikinčiųjų meilę

Šventojo Paženklavimo metu Dievas suteikia žmogui dalį savo būdo, tokiu būdu jam perduodamas savo meilės dovaną (Romiečiams 5,5). Iš šios meilės tikinčiajame išauga troškimas atsakyti į šią meilę tuo pačiu (1. Jono 4,19). Mes galėsime didinti šią meilę tikinčiojo širdyje, jei

- jam parodysime Jėzaus aukos mastą.
- suteiksime jam galimybę, turėti dalį Kristaus nuopelnų gausoje.
- skelbsime apie palikimą, kurį Dievas jam turi paruošęs
- leisime jam pajauti mūsų rūpestį ir supratimą.

Dievo vaikas, kuris iš tiesų pažįsta Kristaus meilę, „išsisknija“ toje meilėje, yra „pripildytas visos Dievo pilnybės“ (Efeziečiams 3,17–19). Jis ilgesingai trokšta būti pas Jėzų. Šis troškimas randa išraišką kasdieninėje maldoje: „Ateik, Viešpatie Jėzau“ (Apreiškimai Jonui 22,20). Bet jis taip pat matomas nuolatinėse pastangose, jau šiandien būti gyvenimo bendrustėje su Dievu.

Dėka apaštalų mokymo ir garbingo Šventosios Vakariinės šventimo tikintieji gali augti Kristuje. Kristaus meilė įgalina juos įveikti egoizmą ir abejingumą bei atsiverti kitiems. Jie

- domisi artimojo padėtimi ir rūpinasi juo.
- liudydami žodžiais ir darbais bando įtakoti tai, kad ir kiti atrastų Kristų.
- siekia, kad Evangelija būtų netrukdomai pamokslaujama visiems žmonėms – todėl jie meldžia Dievo, tęsti išganymo plano įgyvendinimą, atsiųsti savo Sūnų ir įkurti taikos karalystę.
- aktyviai ruošiasi būti Dievo ir Kristaus kunigais taikos karalystėje, kad skelbtų išganymą visiems žmonėms.

Bažnyčia, formuojama pagal būsimąją karalystę

Kai fariziejai Jėzaus paklausė, kada ateis Dievo karalystė, jis atsakė, jog ji jau yra tarp jų (Luko 17,20.21). Iš tiesų karalystė jau buvo jo asmenyje; tie, kurie į ją tikėjo, galėjo per jį patirti Dievo karalystę žemėje.

Mūsų dienomis Jėzus yra bažnyčioje Šventosios Dvasios dėka. Ji veikia per žodį bei sakramentus ir nukreipia apaštalus. Ten, kur Šventoji Dvasia veikia per Jėzaus Kristaus įgaliotą tarnystę, tikintieji patiria vidinę bendrustę



su Jėzumi Kristumi ir vieni su kitais Šventosios Vakarieniės metu. Tokiu būdu jie, dar būdami žemėje, gali pajusti dalelę išganymo, kuris laukia būsimoje karalystėje.

Tikintysis, kuris klusniai laukia Viešpaties sugrįžimo melddamasis ir lankydamas pamaldas, galiausiai pavargsta nuo to laukimo. Tačiau jei jis gali patirti išankstinį džiaugsmą būsimąja karalyste, jo motyvacija patekti ten yra dar didesnė. Su Šventosios Dvasios jėga dirbame ta linkme, kad bažnyčia būtų formuojama pagal būsimąją Dievo karalystę! Mūsų tikslas – kad kiekvienas galėtų atpažinti, jog Jėzus vadovauja savo bažnyčiai. Jėzaus Kristaus buvimas joje atpažįstamas dėl šių ženklų:

- kurtieji, nebyliai ir aklieji yra išgydomi – su Jėzaus pagalba galime įveikti viską, kas blokuoja mūsų komunikavimą ir santykius su kitais.
- kaltintojai tyli (Jeremijo 8,9), nebekalba daugiau apie klaidas, kurias Jėzus atleido.
- baigiasi diskusijos apie tai, kas yra viršesnis; kiekvienas yra pasiruošęs tarnauti kitam (Morkaus 9,34.35).
- žmogiškieji skirtumai išnyksta dėl vienybės Kristuje (Galatams 3,28).
- materialūs dalykai nebeišstumia rūpinimosi dvasiniais dalykais (Morkaus 8,14–18).

Leidykla

Leidėjas: Jean-Luc Schneider, Überlandstrasse 243, 8051 Ciurichas/Šveicarija

Leidykla Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Noi-Izenburgas/Vokietija

Redaktorius: Peter Johanning



Apžvalga

06.10.2019	Sankt Peterburgas (Rusija)
13.10.2019	Monrovija (Liberija)
20.10.2019	Miulūzas (Prancūzija)
27.10.2019	Kvala Lumpūras (Malaizija)
30.10.2019	Kalavas (Mianmaras)
03.11.2019	Jangonas (Mianmaras)
10.11.2019	Norderštetas (Vokietija)
17.11.2019	Sankt Galenas (Šveicarija)
01.12.2019	Malaga (Ispanija)
08.12.2019	Liudvigsburgas (Vokietija)
13.12.2019	Volvis Bėjus (Namibija)
15.12.2019	Yst Londonas (Pietų Afrika)
22.12.2019	Hersfeldas-Lauterbachas (Vokietija)
29.12.2019	Štadē (Vokietija)

New Apostolic Church
International

